

၁၇၆၆

(မြန်မာပြန်)

အချစ်ဆိုတဲ့ ထိုသူက

နဂါး

ပီတာချေနီ လက်ရွေးစင် စုံထောက်ဝတ္ထုတိုများ

Best Stories of
Peter Cheyney

"အမှာ "

"ပုံပြောသူတစ်ယောက်သည် ကဗျာဆရာတစ်ယောက်ကဲ့သို့ပင် ပါရမီဓာတ်ခံရှိလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် မကြာခဏတွေးမိသည် "ဟု ဒစ်စတီး(လ်)က သူ၏ တစ်ဆယ့်ကိုးရာစု 'ဂါဒီးယန်း'သတင်းစာ တွင် ရေးခဲ့ဖူးသည် ။ ပီတာချေနီသည် ပါရမီဓာတ်ခံရှိသော ပုံပြောသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ။ သူ၏ နုပျို သောဘဝ၏ အစိတ်အပိုင်းအတော်များများကို သူ့ကလေးဘဝ အတွေ့အကြုံများက လွှမ်းမိုးခဲ့၏။ သူ့မိဘများ သည် နော်မန်ဒီပြင်သစ်နှင့် အိုင်းရစ်သွေးစပ်ကြသူများ ဖြစ်နိုင်ပါသည် ။

သူသည် ၁၈၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးဖွားပြီး ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် သေဆုံးခဲ့သည် ။ သူ့အသက် (၁၄)နှစ် အရွယ်တွင် Tomorrow အမည်ရှိ ဝတ္ထုကို ပထမဆုံးရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့သည် ။ ကမ္ဘာစစ်ပွဲနှစ်ခုတွင် စစ်ရေးကိစ္စအပြင် စာပေရေးရာတွင် ပါ အားကြိုးမာန်တက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည် ။ အသက်(၅၇) နှစ်တွင် ရှေ့နေရုံးတစ်ရုံးတွင် အလုပ်လုပ်ရင်း ပြင်သစ်နိုင်ငံနှင့် အခြားဒေသများ တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ သော ရာဇဝတ်မှုများ ၊ ရာဇဝတ်မှုအမျိုးအစားများ ၊ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်း၊ အထူးအစီရင်ခံစာ များ နှင့် ထူးခြားသော အမှုများ အကြောင်းကို လေ့လာခဲ့ပြီးဖြစ်နေသည် ။ ဂီတခန်းမများ အတွက် ဟာသ ဇာတ်လမ်းတိုများ နှင့် တေးသီချင်းများ လည်း

ရေးပေးခဲ့သေး၏။ နောက်ဆုံးအနေဖြင့် အထူးပြု စုံထောက် Callaghan
ဝတ္ထုအသစ်တစ်ပုဒ်အတွက် ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်ကို
နှုတ်တိုက်ချပေးနိုင်ရုံ မျှသာ ကျန်းမာရေးမှာ
ချို့ယွင်းအားနည်းနေလေပြီ။

၁၉၃၆ ခုနှစ်က ထုတ်ဝေသော This Man is Dangerous ဝတ္ထုမှာ သူ
စတင်ကျော်ကြားသော ဇာတ်ကောင် Lemmy Caution
လင်မီကော်ရှန်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သိခဲ့ရ၏။ အခြားနာမည်ကျော်ကြား သော
ဇာတ်ကောင်ဖြစ်သည့် Lantern Jawad Callaghan ကို ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင်
ရေးသား ထုတ်ဝေသော The Urgent Hangman ဝတ္ထုတွင်
စတင်ဖန်တီးခဲ့၏။ ၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် You Can't Hit A Woman ဟု
ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသော ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ကို ထုတ်ဝေပြန်သည် ။
ထိုပေါင်းချုပ် တွင် ဝတ္ထုတိုအသစ်များ ပါဝင်လာခဲ့သည် ။

နောက်ဆုံးရေးသားခဲ့သော Knave Takes Queen မှာ ပီတာချေနီ၏
အကောင်းဆုံးဝတ္ထုများ တွင် တစ်ပုဒ်အပါအဝင်ဖြစ်သည် ။
ဇာတ်လမ်းမှာ The Gree Hat နှင့် အတော်တူပြီး Michael Arlen ကို
သတိပြန်ရစေသည် ။ ပီတာချေနီ၏ ဇာတ်ကောင်များ သည်
စွန့်စားခန်းဝတ္ထုများ ထဲမှ တောင့်တင်း ကြံ့ခိုင်သော ဇာတ်ကောင်များ
ထက်ပိုမိုပြီး စိတ်ကူးယဉ်စရာ လွမ်းစရာကောင်းပြီး ရှေးခတ်ဟောင်းကို
ပင် ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့စေလေသည် ။ ပီတာချေနီသည် ကျွန်ုပ်တို့
မမေ့နိုင်သည့် ဇာတ်ကောင်များကို အနုပညာမြောက်စွာ
ဖန်တီးထားခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည် ။

ဤစာအုပ်တွင် ပါဝင်သော ဝတ္ထုတိုများကို သူ့ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်များ
ဖြစ်ကြသော You Can't Hit A Woman (1937) Mr Caution - Mr

Callaghan (1941) Making Crime Pay (1944) No Ordinary Cheyney (1948) Velvet Jhonnie (1952) တို့ ထဲမှ အကောင်းဆုံးတို့ ကို ထုတ်လုပ်ထားပါသည်။ ။

ဝိတာချေနီသည် လူ့လောကကြီးနှင့် အဖြစ်အပျက်အားလုံးကို ဝတ္ထုရေးရန် ကုန်ကြမ်းအဖြစ် သဘောထားသူဖြစ်သည်။ ။ သူ ပြန်သတိရသော ကြည်နူးစရာများ ၊ သူ၏ ပြောင်မြောက်သော ဟာသများ ၊ ကျောင်းသားဘဝက ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခဲ့ရပုံများ ၊ သူခိုးများ အကြားမှာ ပင် ဂုဏ်သိက္ခာရှိစွာ နေထိုင် ခဲ့ပုံများ ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိထားတတ်ပုံများ ၊ အလုပ်ခွင်၏ ပြင်ပတွင် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ခဲ့ပုံများ ၊ လူ့အကြောင်းကို အခြေခံကျနစွာ နားလည်ထားမှုများ ၊ မေဖဲယား၊ ကက်ဆက်နှင့် ပဲရစ်မြို့မှ ရာဇဝတ်မှု များ နှင့် လူဆိုးများ အကြောင်းကို တစ်သက်လုံးစိတ်ဝင်စားခဲ့ခြင်းများ စသည့် များပြားလှသော အကြောင်းအချက်များကို အခြေခံ၍ ရေးသားထားသော သူ့ဝတ္ထုများ ထဲမှ အကောင်းဆုံးကို ရွေးထုတ် ရသည် မှာ တကယ်တော့ မလွယ်ပါ။ ။ ယောက်ျား၊ မိန်းမအားလုံးကို သူ့ဝတ္ထုထဲမှ ဇာတ်ကောင်များ ၊ လိင်ကိစ္စအတွက် လုံးပန်းနေသူများ ၊ အမှားနှင့် အမှန်အကြားတွင် ရုန်းကန်တိုက်ခိုက်နေသူများ အဖြစ် သူ သဘောထားခဲ့သည်။ ။

ဝတ္ထုကောင်းများ သည် ဝိုင်အရက်ကောင်းနှင့် တူလှသည်။ ။ သူ့အလိုလို ကောင်းပြီးသား ဖြစ်ပါ သည်။ ။ ထို့ကြောင့် ယခု ရွေးချယ်တင်ဆက်လိုက်သော ဤဝတ္ထုများ သည် လည်း စာဖတ်သူအကြိုက် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါသတည်း။

ဗိုလ်အိုလာရီ ဂါဗင်
(အယ်ဒီတာ)

ပင်ဟင်ဒယ်တောင်ကုန်းမှ

လူသတ်မှု

The Death on Panhandle

Peter Cheyney

သင်သည် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ပီကော့ကောင်တီတွင်
လက်ထောက်ရဲမှူးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါက နယူယောက်အရှေ့ပိုင်းမှ
စုံထောက်များ ၏ အကြောင်းကို သိပေလိမ့်မည်။

မာမက်ကယ်လန်သည် အရှေ့ပိုင်းမှ စုံထောက်များကဲ့သို့
တော်သောစုံထောက်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည် ။
ကျွန်ုပ်သဘောအရပြောရလျှင် သူမက ပိုတော်သည် ဟု ဆိုချင်ပါသည်
။ သူမမှာ ရယ်စရာ တော့ ကောင်းပါသည် ။ သူမမှာ အရပ်ရှည်၍
ပိန်သည် ။ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ မေးရိုးမျိုးရှိပြီး၊ ဆံပင်ရောင်မှာ
နီကြင်ကြင်ဖြစ်သည် ။ အပြာရောင်မျက်လုံးများမှာ
အမြဲတောက်ပနေတတ်သည် ။ လူ တစ်ယောက်အား
စကားပြောနေချိန်တွင် ထိုမျက်လုံးများ ဖြင့် ဖောက်ထွင်းကြည့်နေသည်
လား ထင်ရ သည် ။

သူမသည် လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်က ရဲမှူးစပတ်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်
။ စပတ်မှာ စိတ်တို သော်လည်း သဘောကောင်းသော

ရဲမှူးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ။

စပတ်သည် ရဲလုပ်ထုံးလုပ်နည်းကောင်းများကို မနှစ်သက်တတ်ပေ။ လက်ဗွေပညာ၊ လက်နက် ငယ်နှင့် ဓာတ်ပုံပညာများကို သင်ယူခဲ့ဖူးသည်။ ။ နှစ်နှစ်အကြာတွင် သူမသည် ဝါရှင်တန်ပြည်နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့ရှိ စုံထောက်များ တတ်အပ်သည့် ပညာရပ်အားလုံးကို တတ်ခဲ့သည်။ ။

တစ်ညတွင် လမ်းမကြီး၏ တစ်ဖက်ထိပ်ရှိ ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်တွင် ပြဿနာတစ်ရပ်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ။

ထိုညက လမသာပေ။ စပတ်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှင့် ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ထိုင်၍ ဖဲကစား နေကြပါသည်။ ။ ထိုအချိန်မှာ ပင် တယ်လီဖုန်းမြည်လာသည်။ ။ တယ်လီဖုန်းဆက်သူမှာ ပီကော့ကောင်တီ ၏ အရှေ့ဘက်တွင် ရှိသော လီလာနိုကောင်တီမှ ရဲမှူးစတီးဗင်မက်ဖြစ်သည်။ ။

မက်က လူသတ်မှုဖြင့် အနှစ်ငါးဆယ် ထောင်ကျနေသော အက်ဒီကယ်လီဂန်သည် ဝါ(သ်) ထောင်မှ ကားဖြင့် ထွက်ပြေးကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ။

အက်ဒီနှင့် အတူ ကားပေါ်တွင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်လည်း ပါသွားကြောင်း၊ ထိုအမျိုးသမီး သည် အက်ဒီ၏ ရည်းစား လီလီမီလန်ဒါဖြစ်မည်ဟု သူထင်ကြောင်း မက်က ပြောပြသည်။ ။ မက်က သူ သည် လာလာနိုဓာတ်ငွေ့ဆိုင်ရှေ့တွင် ရပ်ထားသော ကယ်လီဂန်၏ ကားကိုမြင်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအချိန်မှာ ဆယ့်တစ်နာရီခွဲပြီဖြစ်ပြီး ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်ပိတ်ထားကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပါသည်။ ။

အက်ဒီသည် ဓာတ်ငွေ့ပိုက်ကို ဖွင့်ဖို့ ကြိုးစားနေကြောင်း သူ့ကို
မြင်သောအခါ အက်ဒီကယ်လီ ဂန်တို့
ကားမောင်းထွက်ပြေးသွားကြောင်း ပြောပြလေသည်။ ။

မက်က စပတ်သည် အက်ဒီကို ထောင်ထဲပို့လိုက်သူဖြစ်ကြောင်း၊
စပတ်ကို လက်စားချေရန် အက်ဒီလာနိုင်ကြောင်း သတိပေးသည်။ ။

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်က အက်ဒီကယ်လီဂန်နှင့် မာ၏ အစ်ကိုဘတ်တို့
ရန်ဖြစ်သဖြင့် အက်ဒီက ဘတ်ကို သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ခဲ့သည်။ ။
လီလီမီလန်ဒါအတွက် ရန်ဖြစ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ထို့နောက်
အက်ဒီသည် ပင်ဟင်ဒယ်တောင်ကုန်းပေါ်တွင် သွားရောက်
တိမ်းရှောင်နေလေသည်။ ။ ထိုအချိန်က စပတ်သည်
တခြားအရပ်သို့သွား၍ မြင်းဝယ်နေသည်။ ။ သူ
ပြန်ရောက်လာသောအခါ တောင်ပေါ်သို့ သွားပြီး အက်ဒီဖမ်းတော့သည်
။

အမှုကို တရားရုံးတွင် စစ်ဆေးပြီးသောအခါ အက်ဒီ
ထောင်ဒဏ်ငါးဆယ်နှစ်အထိ အပြစ်ရ သွားခဲ့သည်။ ။

ကျွန်ုပ်သည် တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချပြီးနောက် စပတ်နှင့် မာတို့ အား
ကျွန်ုပ်ပြောမည့် စကားကို ဂရုစိုက်နားထောင်ရန် ပြောလိုက်ပါသည်။ ။
စပတ်က သိပ်မတုန်လှုပ်ပါ။ သူ့လက်စွဲတော် ဒဿမ လေးဆယ့်ငါး
ပစ္စတိုချိတ်ထားသော ခါးပတ်ကို ခါးတွင် ပတ်လိုက်ပါသည်။ ။
ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်သို့ သွားပြီး အက်ဒီနှင့် သူ့မိန်းကလေးကို စောင့်မည်ဟု
ပြောလေသည်။ ။

မာက အက်ဒီအလာကို ဤနေရာမှ စောင့်သင့်ကြောင်း ပြောသည်။ ။
စပတ်က အက်ဒီသည် ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်ကို ဖျက်ဆီးပြီး အခြားလူဆိုးများ

ခိုအောင်းနေသော တက်ဆက်ပင်ဟင်ဒယ်ဒေသကို
ထွက်သွားလိမ့်မည်ဟု ပြောပါသည်။ ။

စပတ်က ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်သို့ ကားဖြင့်သွားပြီး အက်ဒီကို
စောင့်ဖမ်းမည်ဟု ပြောပါသည်။ ။

ကျွန်ုပ်က စပတ်အကြံကို ထောက်ခံပြီး သေနတ်ကိုယူပါသည်။ ။
စပတ်က အက်ဒီကယ်လင်ဂန် ကို ဖမ်းဖို့
လူနှစ်ယောက်လိုမည်မဟုတ်ကြောင်း ထိုအလုပ်မှာ
သူ့အလုပ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။ ။

ကျွန်ုပ်သည် စပတ်၏ စကားကိုနာခံရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ။
ထို့နောက် သူတစ်ယောက်တည်း ထွက်သွားပါတော့သည်။ ။

မာသည် ဘာမှ မပြောဘဲ တစ်ယောက်တည်းဆက်ပြီး
ဖဲကစားနေလေသည်။ ။ ကယ်လီဂန်ကဲ့သို့ လူသတ်သမားနောက်သို့
သူမယောက်ျားတစ်ယောက်တည်း လိုက်သွားသည် မှာ ရူးမိုက်ခြင်းဖြစ်
ကြောင်း၊ ကယ်လီဂန်သည် သေနတ်ပစ်အလွန်လက်တည့်ကြောင်း
သူ့ရည်းစားရှေ့တွင် သိုးငယ်ကဲ့သို့ အေးအေးဆေးဆေး
အဖမ်းခံမည်မဟုတ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ။ သူမပြောသည် မှာ
မှန်သည် ဟု ကျွန်ုပ် ယူဆပါသည်။ ။ သို့သော် ‘စပတ်ဟာ သူ့ကိုယ်သူ
ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’ဟု သာ ပြောလိုက်နိုင်ပါသည်။ ။

စပတ် ပြန်မရောက်လာပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ သည် နံနက် (၃)နာရီအထိ
သူ့ကို ထိုင်စောင့်နေခဲ့ကြပါ သည်။ ။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည်
သေနတ်ကိုယူပြီး၊ ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်သို့ ကားမောင်းထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ။
ည မှာ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ။ လသည် တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ရွှန်းမြဲစွာ
သာနေသည်။ ။ လမ်းပေါ်သို့ မည်းနက်သော အိမ်ရိပ်များ

ထိုးကျနေလေသည်။ ။

ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်သို့ ရောက်သောအခါ လမ်းဘေးတွင် ရပ်ထားသော ကားကို တွေ့သော်လည်း စပတ်ကိုမူ မတွေ့ရပါ။ ကျွန်ုပ် ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ကြည့်ပါသည်။ ။ ကားဂိုဒေါင် နောက်ဘက်တွင် တွင်းထဲတွင် သေနတ်ဒဏ်ရာဖြင့် သေနသော စပတ်ကိုသာ တွေ့ရပါတော့သည်။ ။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ထိုအကြောင်းကို မာအား မည်ကဲ့သို့ ပြောရမည်ကို မသိတော့ပါ။ စပတ်သည် ဒေါသကြီးပြီး စိတ်တိုသော်လည်း သူ့ကို သူမ ချစ်ရှာသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် ကားပေါ်ပြန်တက်ပြီး အိမ်သို့မောင်းလာခဲ့ပါသည်။ ။ မာအား အကျိုးအကြောင်း ကို ပြောပြပြီး ကျွန်ုပ်တို့ အနေဖြင့် တစ်ခုခုလုပ်သင့်ကြောင်းကိုလည်း ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ။

သူမ ဘာမှ မပြောပါ။ သူမရှေ့မှ ဖဲချပ်များကို ကိုင်ကြည့်နေလေသည်။ ။ မီးရောင်အောက်တွင် သူမ ခေါင်းပေါ်မှ နီကြင်ကြင်ဆံပင်များမှာ အရောင်တောက်ပနေလေသည်။ ။

ထို့နောက် စပတ်သည် အက်ဒီအား တစ်ယောက်တည်း သွားတွေ့သည် မှာ မှားသည် ဟု ထပ်ပြောပါသည်။ ။

ကျွန်ုပ်က သူမအား စိတ်အေးအေးထားရန် ပြောပါသည်။ ။ ထို့နောက် ခံတပ်ထဲသို့သွား၍ ဟစ်မာရှယ်၊ ဘတ်ဘိုင်နာ၊ ဂျော့မက်ကလင်းနှင့် ဂျေပီလိုစီတို့ ကို ခေါ်ပါသည်။ ။ သူတို့ သည် ကျွန်တော့်လို ပင် လက်ထောက်ရဲမှူးများ ဖြစ်ကြသည်။ ။ ကျွန်ုပ်တို့ သည် အစည်းအဝေးထိုင်ပြီးနောက် မာမက်ကလန် အား စပတ်၏ နေရာတွင် ရဲမှူးအဖြစ် တညီတညွတ်တည်း ရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။ ။

စပတ်၏ ရဲမှူး သက်တမ်းမှာ (၂)နှစ်ကျန်သေးသည်။ ။

ထို့နောက် သူမထံပြန်သွားကြပါသည်။ ။ ယခုတိုင် တစ်ယောက်တည်း ဖဲကစားနေတုန်း ဖြစ်သည်။ ။

ကျွန်ုပ်တို့ အား သူမအား ရဲမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်ကြောင်းနှင့် အက်ဒီကယ်လီဂန်နှင့် ပတ်သက်၍ မည်ကဲ့သို့လုပ်ရန် ရည်ရွယ်ထားသည် ကိုပါ ပြောပြပါသည်။ ။

"ကောင်းပြီ လူကလေးတို့ စပတ်ကိုသတ်တဲ့ လူသတ်သမားကိုမိအောင် ငါ လိုက်ဖမ်းမယ်"

ကျွန်ုပ်တို့ သည် လူစုခွဲ၍ လူဆိုးများ နောက်သို့ ပင်ဟင်ဒယ်လမ်းအတိုင်း လိုက်ခဲ့ပါသည်။ ။ ကယ်လီဂန်သည် ထိုလမ်းအတိုင်းသွားမည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်ခဲ့သည်။ ။

မာသည် ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်ဝင်းထဲသို့ဝင်၍ စပတ်ကိုကြည့်ပါသည်။ ။ စပတ်သည် ကားဂိုဒေါင်ရှေ့တွင် သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ခြင်းခံရကြောင်း သူမက ပြောပါသည်။ ။ ဓာတ်ငွေ့ပိုက်များ မပေါက်သဖြင့် ကယ်လီဂန်သည် တစ်နေရာရာမှ ဓာတ်ငွေ့ရခဲ့သည် ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။ ။ ကားဘီးရာများကို ကြည့်ခြင်း ဖြင့် ကယ်လီဂန်သည် ပင်ဟင်ဒယ်တောင်ကုန်းများ ဆီသို့ သွားကြောင်း သိရပါသည်။ ။ ကျွန်ုပ်သည် မာ အား ထိုနေရာတွင် ထားခဲ့ပြီးနောက် ရဲသားခြောက်ယောက်ကိုခေါ်၍ လူဆိုးနောက်သို့ လိုက်ခဲ့ပါသည်။ ။ သူတို့ အား ရိုင်ဖယ်သေနတ်များ အပြင် အော်တိုမက်တစ်မော်ဆာပစ္စည်းများ ပေးထားပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ ၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ မြန်ဆန်လှသည်။ ။ ဝီလီသည် ကျွန်တော်စီးလာသော ကားကို တစ်နာရီလျှင်

ခုနစ်ဆယ့်လေးမိုင်နှုန်းဖြင့် မောင်းနေသည် ။ အချိန်မှာ နံနက်ငါးနာရီဖြစ်သည် ။ မကြာခင် ကားလမ်းဘေးတွင် ရပ်ထားသော ကားတစ်စီးကို လှမ်းမြင်ရလေသည် ။ ကားထဲမှာ လှုပ်ရှားမှုမမြင်ရသဖြင့် ကယ်လီဂန်နှင့် သူ့အမျိုးသမီးသည် ကားကို စွန့်ထားပြီး တောင်ပေါ်သို့ ခြေလျင်သွား ပြီဟု ထင်လိုက်ပါသည် ။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ အတင့်မရဲရဲပါ။ ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး လူခွဲ၍ ဝပ်တွားသွားကြပါသည် ။

ကားအနီးသို့ရောက်သောအခါ ကျွန်တော် အံ့အားသင့်သွားပါသည် ။ ကားနောက်ခန်းတွင် အိပ်ပျော်နေသော ကယ်လီဂန်နှင့် သူ့မိန်းကလေးကို တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည် ။ မိန်းကလေးက သူ့ပခုံးကိုမှီထားပြီး သူက မိန်းကလေး၏ လည်ပင်းကို ဖက်ထားလေသည် ။

သူနဖူးပေါ်တွင် ခြောက်နေသော သွေးစီးကြောင်းကို မြင်ရပါသည် ။ သူ့ခေါင်းကို တစ်ယောက် ယောက်က ရိုက်လိုက်ဟန်တူပါသည် ။ သူတို့သည် ကလေးငယ်နှစ်ယောက်ကဲ့သို့ အိပ်နေကြလေသည် ။

ကျွန်တော်သည် ကျန်လူများကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပါသည် ။ ကျွန်တော်တို့ သည် ကားကို ဝိုင်းရပ်ပြီး အိပ်နေသော လူနှစ်ယောက်ကို ကြည့်နေကြပါသည် ။

ခဏအကြာတွင် သူတို့ ကို နှိုးလိုက်ပါသည် ။ ကျွန်တော်က အက်ဒီအား ပီကော့သို့ ကျွန်တော်တို့ နှင့် ပြန်လိုက်ခဲ့ရန် ပြောပါသည် ။ ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်တွင် ရဲမှူးသေနတ်ပစ်ခံရသည့် ကိစ္စ အတွက် သူ့ကို မေးစရာရှိကြောင်းလည်း ပြောပြပါသည် ။ မိန်းကလေးက တစ်စုံတစ်ရာဝင်ပြောမည် ပြုသော်လည်း ကျွန်ုပ်က "ဘာမှ မပြောပါနဲ့

ဒီနေရာမှာ စကားပြောဖို့ မလိုဘူး"ဟု ပြောပါသည်။ ။

ဝီလီရှူးလစ်(စ်)၊ အက်ဒီနှင့် ကျွန်တော်သည် သူတို့ ကားကိုစီးပြီး ကျန်လူများ နှင့် မိန်းကလေး က အခြားကားတစ်စီးဖြင့် ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။ ။ ပီကော့သို့ရောက်လျှင် အမျိုးသမီးအား နောက်ခန်းတွင် ချုပ်ထားရန် သူတို့ ကိုမှာ လိုက်ပါသည်။ ။ အက်ဒီကို အရှေ့ဘက်ရှိ အခန်းတစ်ခန်းတွင် ချုပ်ထားရန် ကျွန်တော် စီစဉ်ထားပါသည်။ ။ သူတို့ ကို တစ်ဦးချင်းခွဲပြီး စစ်ဆေးလိုသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

အပြန်ခရီးတွင် အက်ဒီသိပ်စကားမပြောပါ။ သူ့ကြည့်ရသည် မှာ မူးဝေနေသလိုဖြစ်နေသည်။ ။ ကျွန်တော် မေးကြည့်သောအခါ ခေါင်းမှ ဒဏ်ရာကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု ထင်ကြောင်း၊ ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်တွင် ခေါင်းအရိုက်ခံခဲ့ရကြောင်း ပြောပြသည်။ ။ သူက ဤအမှုအတွက် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စစ်ဆေးရန် မလို ကြောင်း၊ စပတ်မက်ကယ်လန်အား ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်တွင် သူသတ်ခဲ့ကြောင်း ပြောသည်။ ။ ကျွန်ုပ်က ဤသို့ ဝန်ခံသည် မှာ ကောင်းကြောင်း၊ အချိန်ကုန် အလုပ်ရှုပ်သက်သာကြောင်း၊ ဤနေရာတွင် ဝန်ခံချက်ပေး ရန် မလိုသေးကြောင်း၊ ပီကော့သို့ ပြန်ရောက်လျှင် စာဖြင့် ရေးသားယူမည့် အကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ။

သူက ကြိုက်သည့် နည်းလမ်းဖြင့် သူဝန်ခံချက်ပေးပါမည်ဟု ပြောလေသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ ကားသည် ပီကော့မြို့သို့ အရင်ရောက်ခဲ့သည်။ ။ ကျွန်တော်သည် အက်ဒီအား အချုပ်ခန်းထဲတွင် ထည့်ပြီးနောက် မာနှင့် သွားတွေ့ပါသည်။ ။ မာသည် အိမ်ပေါ်ထပ်တွင် ထိုင်၍

တစ်ယောက်တည်း ဖဲကစားနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်က သူမအား အက်ဒီသည် ရဲမှူးကို သတ် ကြောင်း ဝန်ခံချက်ပေးကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ။ မာက အက်ဒီကို ချက်ချင်းခေါ်ခဲ့ရန်နှင့် ဝန်ခံချက် ရေးရန် အမိန့်ပေးသည်။ ။

အက်ဒီအား အခန်းထဲသို့ ခေါ်လာကြလေသည်။ ။

"ဟယ်လို မာ" သူက နှုတ်ဆက်လေသည်။ ။ "စပတ်ကို ကျွန်တော်သတ်မိတဲ့ အတွက် ဝမ်းနည်း ပါတယ်။ သူနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အကြားမှာ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျား သိပါတယ်"

"နားထောင်ပါ ဒက်ဒီကယ်လီဂန်" မာက ပြောလေသည်။ ။ "မင်းက ခေါင်းမာတဲ့ လူဆိုး တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မင်းသိပါတယ်။ ကဲ ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ထိုင်ပါ"

အက်ဒီက ထိုင်သည် မာက သူ့ကို ကြောင်မတစ်ကောင်လို ကြည့်နေလေသည်။ ။ ထို့နောက် ဝန်ခံချက်ပေးရန် ပြောသည်။ ။ အက်ဒီပြောသည့် အတိုင်း ကျွန်တော် လိုက်ရေးရပါသည်။ ။

အက်ဒီက သူနှင့် သူ့အမျိုးသမီးသည် လီလာနီကောင်တီမှ ကားဖြင့် လာခဲ့ကြပြီးနောက် ဓာတ်ငွေ့ဖြည့်ရန် ဆိုင်ရှေ့တွင် ကားရပ်ကြသည်။ ။ စပတ်သည် ကားဂိုဒေါင်ဘေးမှ ထွက် လာပြီး "ဟယ်လို အက်ဒီ မင်းဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ"ပြောစဉ် အခိုက်မှာ ပင် အက်ဒီက သေနတ်ထုတ်ပြီး ရဲမှူးကို ပစ်လိုက်သည်။ ။ အဖြစ်အပျက်မှာ ဒီလောက်ပါပဲဟု သူက ပြောလေသည်။ ။

မာက ဘာမှ မပြောပေ။ ။ အက်ဒီသည် ဖွင့်ထားသော ကားပြတင်းပေါက်မှ ဖြတ်၍ သေနတ်ဖြင့် ပစ်ကြောင်း၊ အဖြစ်အပျက်မှာ ဤမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ။

မာက အက်ဒီအား ကားကို ဘယ်ဘက်ကိုဦးတည်မောင်းသလဲဟု မေးသောအခါ အက်ဒီက ပင်ဟင်ဒယ်သို့ မောင်းကြောင်းဖြေသည် ။ ထို့နောက် မာက ရဲမှူးသည် ကားဂိုဒေါင်ကို ကွေ့ပတ်လာ လျှင် သူသည် ကား၏ ညာဘက်တွင် ရပ်ရမည်ဟု ပြော၏။ အက်ဒီက ဤအတိုင်းပါပဲဟု ပြောလေ သည် ။

မာက စီးကရက်သေတ္တာကို အက်ဒီဘက်သို့ တွန်းပေးပြီး စီးကရက်သောက်လိုက သောက်ပါဟု ပြော၏။ အက်ဒီက စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုယူ၍ မီးညှိလေသည် ။ စီးကရက်ကို တစ်ရှိုက်နှစ်ရှိုက်ဖွာပြီး နောက် အက်ဒီက ယခုအခါ အမှုမှာ ရှင်းလင်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဤလူသတ်မှုကို သူ ကျူးလွန်သဖြင့် သူ့ကို ဖမ်းထားရန် မိန်းကလေးသည် ရဲမှူးအသတ်ခံရမှုနှင့် မပတ်သက်ကြောင်းပြောပြ၏။

မာက ယခုအခါ သူမသည် ပီကော့ကောင်တီ၏ တရားဝင်ရဲမှူးဖြစ်ကြောင်း၊ ဥပဒေသည် ဥပဒေသာဖြစ်ကြောင်း၊ သူမသည် ဤအမှုအား မှန်ကန်စွာဖြင့် တရားဥပဒေနှင့် အညီ ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောလေသည် ။

ထို့နောက် ဝီလီအား အက်ဒီကို ပြန်ခေါ်သွားပြီး အချုပ်ခန်းထဲတွင် ပြန်ချုပ်ထားရန် အမိန့်ပေး လိုက်၏။

အက်ဒီက ထရပ်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံပြီးဖြစ်သဖြင့် မိန်းကလေးအား ချုပ်ထားသည် မှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိကြောင်း ပြောအပြီးတွင် ဝီလီက သူ့ကို ပြန်ခေါ်သွားသည် ။

ကျွန်ုပ်က မာအား လူသတ်သမားအား ဤမျှမြန်စွာ ဖမ်းနိုင်သည် မှာ ကောင်းကြောင်း၊ ပင်ဟင် ဒယ်လမ်းဘေးတွင် ရပ်ထားသော

ကားကိုမြင်ရပုံ၊ ကားထဲတွင် ကလေးငယ်နှစ်ယောက်လို အိပ်နေ သော သူတို့ နှစ်ယောက်ကို တွေ့ရပုံ၊ ကားတွင် ဓာတ်ဆီအပြည့်ပါသည် ဟု ယူဆသည် မှာ မှားကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ ။

အက်ဒီသည် ကျွန်ုပ်တို့ အား ဒုက္ခမပေးသည့် အပြင် အမှုမှာ ရှင်းလင်းနေပြီဟု ကျွန်ုပ်ယူဆပါ သည်။ ။

ကျွန်ုပ်ပြောနေချိန်တွင် မာက ဝင်မပြောပေ။ စားပွဲကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ ကျွန်ုပ် စကားဆုံးသော အခါ မော့ကြည့်ပြီး ပြောလေသည်။ ။

"အရူးတစ်ယောက်လို မပြောပါနဲ့ ဘဒ်ဆွစ်ရှာ၊ အက်ဒီကယ်လီဂန်ဟာ ရဲမှူးကို သေနတ်နဲ့ မပစ်ခဲ့ဘူး၊ သူ ဒီလိုမလုပ်ခဲ့ဘူးလို့ ကျွန်မပြောရဲတယ်၊ ရဲမှူးရဲ့ အရှေ့ပိုင်းဝေ(စ်)ကုတ်နဲ့ ရုပ်အင်္ကျီမှာ မီးကျွမ်းနေတာ ကျွန်မမြင်ရတယ်၊ သူ့ကို သေနတ်နဲ့ ပစ်သူဟာ ရင်ဘတ်နဲ့ သုံးလက်မအကွာက ပစ်ခဲ့တာ"

"အက်ဒီဟာ ပင်ဟင်ဒယ်ကို သွားဖို့ ကားကို ကွေ့ခဲ့တယ်၊ ရဲမှူးရပ်တဲ့ နေရာကိုလည်း မြင်ခဲ့ပြီး ပြီ၊ သူ့ခြေရာကို ကျွန်မ မှတ်မိတယ်၊ သူဟာ ကားရဲ့ အရှေ့ဘယ်ဘက်မှာ ရပ်နေခဲ့တယ်၊ အဲဒီမှာ ပဲ သူ ရပ်နိုင်တယ်၊ အက်ဒီဟာ ကားထဲကနေပြီး သူ့ကို သေနတ်နဲ့ ပစ်ရင် ဒဏ်ရာမှာ မီးလောင်ကျွမ်းမှု မရှိနိုင် ဘူး"

ထိုအချက်ကို ကျွန်ုပ် ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးမိခဲ့ပါပေ။

မာက ဆက်ပြောပြန်သည် ။ အက်ဒီ စီးကရက်ကို မီးညှိသည့် အချိန်က ညာဘက်ညှိုးတွင် အမာရွတ်တွေ့ရကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက် သုံးရက်က ဒဏ်ရာဖြစ်ကြောင်း အနာကောင်းကောင်း မကျက်သေးကြောင်း၊ လက်ညှိုးမကွေးနိုင်သဖြင့် စီးကရက်ကို ခက်ခဲစွာ

ထုတ်ယူနေခဲ့ကြောင်း ပြောပြ သည် ။

"ကျွန်မ ပြောတဲ့ စကားကို မှတ်ထားပါ ဘဒ်ဆွစ်ရှာ" သူမက ပြောပြသည် ။ "အက်ဒီကယ်လီ ဂန်ဟာ ရဲမှူးကို မသတ်ခဲ့ဘူး၊ ထူးဆန်းတဲ့ အကြောင်းတစ်ခုတော့ ရှိလိမ့်မယ်"

ထိုအခိုက် ဘတ်(က်)ဘိုင်နာဝင်လာသည် ။

"ဟုတ်တယ် မာ ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်" ဘတ်(က်)က ဝင်ပြောသည် ။ "အက်ဒီ မသတ် ဘူး၊ မိန်းကလေးသတ်တာပါ၊ အခုပဲ သူမ ဝန်ခံတယ်၊ ဟောဒီမှာ သူမရဲ့ သေနတ်"

မာသည် စားပွဲကိုကျော်ပြီး လီလီမီလန်ဒါကို ကြည့်နေသည် ။ သေနတ်ကို ပိုးလက်ကိုင်ပဝါဖြင့် ပတ်၍ ပြောင်းမှ ကိုင်ထားသည် ။ လက်ဗွေများ မပျက်အောင် ဖြစ်သည် ။

လီလီမီလန်ဒါသည် မတ်တတ်ရပ်ရင်း သူမကို မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြင့် ကြည့်နေ၏။ သူမသည် ပိန်သော်လည်း ယောက်ျားများ တပ်မက်သည့် အရာများအားလုံး ပြည့်ဖြိုးစွာ ရှိနေသည် ။ သူမ အရွယ် ရောက်သည့် အချိန်က စပြီး၊ ပီကော့တွင် ဒုက္ခပေးခဲ့၏။ သူမကိုယ်တိုင် အခွင့်အရေးရပါက အက်ဒီ ထောင်မှ ထွက်ပြေးနိုင်အောင် ကူညီမည်ဟု အမြဲပြောခဲ့၏။

"ဒီမှာ လီလီ ရဲမှူးကို မင်း သေနတ်နဲ့ ပစ်ခဲ့သလား" မာက မေးသည်

လီလီက ဘာမှ မပြောဘဲ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ။

"ဒါဆို ဒီအတိုင်းမှန်တယ်လို့ ယူဆလိုက်မယ်" မာက ပြောသည်။ ။

လီလီက ဝန်ခံ၏။ အက်ဒီအား ထောင်မှ လွတ်အောင် ကူညီခဲ့ပုံနှင့် ပင်ဟင်ဒယ်သို့ ထွက်ပြေးရန် ကြံပုံကိုပါ ပြောပြသည်။ ။
လာလာနီဇာတ်ငွေ့ဆိုင်မှ ဓာတ်ငွေ့ပိုက်လုံးအား
ဖောက်ခွဲရန်ကြိုးစားပုံကို တော့ မပြောပေ။

ပီကော့ဇာတ်ငွေ့ဆိုင်ရှေ့တွင် သူတို့ ရပ်နေချိန်တွင်
ဘေးနံရံမှောင်ရိပ်ထဲမှ ရဲမှူးထွက် လာပြီး ဘာလုပ်နေသလဲဟု
မေးကြောင်းပြောပြ၏။ အက်ဒီကားထဲမှ ထွက်ရန်ဟန်ပြင်ချိန်တွင်
ရဲမှူးက သေနတ်ဖြင့် ခေါင်းကိုရိုက်ကြောင်း အက်ဒီသည် ထိုင်ခုံပေါ်သို့
လဲကျပြီးသတိလစ်သွားကြောင်း ပြောပြ၏။

သူမတွင် သေနတ်တစ်လက်ရှိကြောင်း၊ ထိုအကြောင်းကို
အက်ဒီမသိကြောင်း၊ ထိုသေနတ်ဖြင့် ရဲမှူး၏ ရင်ဘတ်ကို
တစ်ချက်ပစ်ကြောင်း၊ ရဲမှူးသည် သဲပြင်ပေါ်လဲကျသွားကြောင်း၊
ရဲမှူးအလောင်း ကို ချက်ချင်းမတွေ့အောင် ဓာတ်ဆီဆိုင်နောက်သို့
ဆွဲယူထားခဲ့ကြောင်း ပြောပြ၏။

သူမ ကားကိုပြန်ရောက်ချိန်အထိ အက်ဒီ သတိမေ့နေကြောင်း၊
ထို့ကြောင့် သူမကိုယ်တိုင် ကားမောင်းထွက်လာခဲ့ကြောင်း ပြောပြ၏။

ပင်ဟင်ဒယ်သို့ ကားမောင်းလာချိန်တွင် ခေါင်းမှ ဒဏ်ရာကို
အက်ဒီပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရ ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အနားယူဖို့
ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြောင်း၊ ရဲမှူးအလောင်းကို တော်တော်နှင့် ရှာတွေ့
မည်ဟု မထင်သောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့နောက် သူတို့
အိပ်ပျော်သွားကြောင်း၊ ပြန်နိုးလာချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ကို တွေ့ရကြောင်း

ရည်လျားစွာပြောပြ၏။

မာက သူမ သေနတ်နှင့် ပစ်ချိန်တွင် ရဲမှူးဘယ်မှာ ရပ်နေသလဲဟု မေး၏။ လီလီသည် ကားရှေ့ ခန်းထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေရာမှ ကားရှေ့ဘယ်ဘက်တွင် ရပ်နေသော ရဲမှူးကိုလှမ်းပစ်သည် ဟု ယူဆ ကြောင်းပြောပြ၏။ ရဲမှူး၏ ခြေရာကို သူမ မြင်ရကြောင်းပြော၏။ လီလီက ထိုအတိုင်း မှန်ကန် ကြောင်းပြော၏။

မာက သေနတ် ဘယ်ကရသလဲ မေးသောအခါ လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်က ထိုသေနတ်ကို ဘစ်စပရင်းတောင်ကုန်းပေါ်မှ သူမ ကောက်ရခဲ့ကြောင်း ပြောပြ၏။ မာက အတိအကျမေးသောအခါ လီလီက နေ့ရက်အတိအကျမမှတ်မိကြောင်း လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်ကဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြော သည် ။

ထို့နောက် အတန်ကြာအောင် ဘာမှ မပြောဘဲ လီလီကို စိုက်ကြည့်နေလေသည် ။ လီလီက လက်ပိုက်ပြီး ရပ်နေလေသည် ။ သူမကဲ့သို့ ချောမောသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား ကြိုးပေး သတ်ရမည်ကို စိတ်မကောင်းစရာဟု ကျွန်ုပ်ထင်ပါသည် ။ ထို့နောက် မာက ရုတ်တရက်ပြောလေသည် ။

"ဒီ မှာ နားထောင်စမ်း လီလီ၊ ညည်းတို့ ဟာ တစ်နည်းနည်းနဲ့ ဓာတ်ငွေ့အလုံအလောက်ရခဲ့ တယ်၊ ပင်ဟင်ဒယ်ကို သွားမယ်ဆိုရင် ဘာကြောင့် ပီကော့ကို လာရသလဲ၊ တိုက်ရိုက်သွားလို့ ရတာပဲ"

လီလီက အတန်ကြာအောင် ဘာမှ ပြန်မပြောပေ။ ထို့နောက် သူမတို့ သည် ထိုအကြောင်းကို ဘာမှ မစဉ်းစားကြောင်း ပီကော့ကိုဖြတ်ပြီး အေးအေးဆေးဆေးသွားဖို့ သာ ရည်ရွယ်ခဲ့ကြောင်း ပြော၏။

မာက လီလီကို ပြန်ခေါ်သွားပြီး ဆက်ချုပ်ထားရန်

အမိန့်ပေးလိုက်သည် ။ ထို့နောက် စီးကရက် ကို မီးညှိလိုက်သည် ။
သူမသည် တစ်နေ့တွင် စီးကရက် အလိပ်လေးဆယ်လောက်
သောက်တတ် ပါသည် ။

အတန်ကြာလျှင် အက်ဒီကို ပြန်ခေါ်ရန် ပြောပါသည် ။

ကျွန်ုပ်က အက်ဒီကို သွားခေါ်ပါသည် ။

အက်ဒီက ရဲမှူးကို သူသတ်ကြောင်း ဝန်ခံထားပြီဖြစ်ကြောင်း
ထပ်ပြောပြသည် ။

မာက သူ မသတ်ကြောင်း လီလီသတ်ကြောင်း ပြောပြလိုက်သည် ။

အက်ဒီက သူသတ်ကြောင်းသာ ထပ်ပြော၏။ ထို့နောက် မာက
သေနတ်အမျိုးအစားကို မေး လိုက်သည် ။ စားပွဲပေါ်တွင် ရဲမှူး၏
သေနတ်နှင့် လီလီ၏ သေနတ်ကို အဝတ်ဖြင့် အုပ်ထားသည် ။

အက်ဒီက အတန်ကြာစဉ်းစားပြီးနောက် စမစ်အင်ဝတ်ဆန်
ဒဿမလေးဆယ့်ငါးဖြစ်ကြောင်း ပြော၏။ မာက တစ်ချက်ပြီးလိုက်၏။
အဝတ်ကို ဆွဲဖယ်ပြီး Getzburg Positive Forty Five သေနတ်ကို
မြှောက်ပြလိုက်သည် ။ လီလီတွင် သေနတ်တစ်လက်ရှိကြောင်းကို သူ
မသိကြောင်း ပြောပြ ၏။

တစ်ချက်တည်းပင် ရဲမှူးက သေနတ်ဖြင့် သူ့ခေါင်းကိုရိုက်သဖြင့်
အက်ဒီမေ့နေကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဘာတွေဖြစ်သည် ကို သူ
မသိခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၏။

ထို့နောက် ရဲမှူး၏ သေနတ်ဒင်ကို အားကောင်းသော မှန်ဘီလူးဖြင့်
ကျွန်ုပ်အား ကြည့်ခိုင်း သည် ။ သေနတ်ဒင်တွင် ဆံပင်အချို့နှင့်
ခြောက်နေသော သွေးများ တွေ့ရပါသည် ။ အက်ဒီ၏ ဆံပင်များ

ဖြစ်သည်။ ။

အက်ဒီ ဘာမှ မပြောတော့ပေ။ မာက ဘတ်(က်)ဘိုင်နာအား အက်ဒီကို ပြန်ခေါ်သွားပြီး ချုပ်ထားရန် အမိန့်ပေးသည်။ ။ ကျွန်ုပ်က မာအား မိန်းကလေးဝန်ခံသည့် အတိုင်း ရဲမှူးကို သူမသတ် သည် မှာ သေချာပြီဖြစ်ကြောင်း ဘာမှ ထပ်ပြီး စဉ်းစားရန် မလိုကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ ။

ဤတွင် မာက စဉ်းစားရမည့် အချက် တစ်ချက်နှစ်ချက် ရှိနေသေးကြောင်း ပြောပြ၏။ အက်ဒီ နှင့် သူမိန်းကလေးတို့ သည် ယနေ့နံနက်တွင် ဘာကြောင့် ပင်ဟင်ဒယ်သို့ တိုက်ရိုက်မသွားဘဲ၊ ဝီကော့ သို့ လာသည် ကို သူမ သိချင်နေသည်။ ။

သူတို့ သည် ရဲမှူးနှင့် သာ မတွေ့ပါက ပင်ဟင်ဒယ်သို့သွားမည်ဟု သူမ ယူဆသည်။ ။ အက်ဒီသည် ရဲမှူးက လှမ်းမတားခင်ကပင် ပင်ဟင်ဒယ်သို့သွားရန် ကားကို ကွေ့ထားလေသည်။ ။

ထို့နောက် လီလီ၏ သေနတ်ကို အဝတ်စဖြင့် ပြောင်းမှ ကိုင်ကြည့်ပြန်သည်။ ။

ကျွန်ုပ်က အမှုမှာ ရှင်းနေကြောင်း ပြောပြလိုက်၏။ ရဲမှူး၏ သေနတ်မှ ကျည်ဆန်တစ်ထောင့်မှ မပစ်ခတ်ခဲ့ကြောင်း၊ မိန်းကလေး၏ သေနတ်မှ ကျည်ဆန်တစ်ထောင့်ပစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကျည်ဆန် ကြောင့် ရဲမှူးသေရကြောင်းပြောပြ၏။ မာက သေနတ်ပစ်ခတ်သော နေရာမှ ကျည်ဆန်အခွံရခဲ့ကြောင်း ပြောပြ၏။

ကျွန်ုပ်က ဤသို့ဆိုပါက အမှုမှာ ရှင်းလင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောသောအခါ သူမက "ဘဒ်ဆွစ် ရှာ ရှင်ဟာ တော်တော်အသိဉာဏ် နည်းတယ်"ဟု အပြစ်တင်တော့သည်။ ။ "မိန်းကလေးဟာ ကားမှန် ကို

ဖြတ်ပြီး သေနတ်နဲ့ ပစ်တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဒါဆို ကျည်ဆန်အခွံဟာ ကားပေါ်မှာ ပါသွားလိမ့်မယ်။ ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်ထဲက မြေပြင်ပေါ်မှာ ကျမှာ မဟုတ်ဘူး "

ကျွန်ုပ်က ဤအတိုင်းဆိုပါက မိန်းကလေး၏ ဝန်ခံချက်မှာ ဘာမှ အသုံးမဝင်တော့ကြောင်း၊ သူတို့ နှစ်ယောက်အား မက်သို့ အပ်ရန်သာ ရှိတော့ကြောင်း မက်က သူတို့ အား ဝပ်(သ်)သို့မဟုတ် အခြား လုံခြုံရေးထောင်သို့ ပို့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်၏။

မာက ဤအမှုတွင် ရှုပ်ထွေးမှုရှိနေကြောင်း ထိုအချက်ကို သူမ သဘောမကျကြောင်း ပြောပြ သည် ။ အက်ဒီသည် ရဲမှူးကို မသတ်ကြောင်း၊ မိန်းကလေးသည် လည်း အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် ကျွန်ုပ် တို့ ကို လှည့်ပတ်ဖို့ ကြိုးစားနေကြောင်း ပြောပြ၏။

ထို့နောက် မက်ဆီကန်စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိ၍ အပေါ်ထပ်သို့ တပ်သွားသည် ။ အပေါ်ထပ် တွင် ခဏသာနေပြီး ပြန်ဆင်းလာ၏။ သူမမျက်နှာပြုံးနေ၏။ အမှုကိုဖြေရှင်းဖို့ လမ်းစရပြီဟု ပြော တော့သည် ။

သူမက လီလီကို သွားခေါ်ရန်ပြောသဖြင့် သွားခေါ်ရပြန်၏။ လီလီက ရဲမှူးကို သူမ သတ်ကြောင်း ဝန်ခံပြီးဖြစ်သဖြင့် ဘာမှ ထပ်မေးရန် မလိုတော့ပါဟု ပြောပြန်သည် ။

မာက ထိုင်ရာမှ လီလီကိုစိုက်ကြည့်ပြီး ပြောသည် ။ "လီလီ မင်းနဲ့ အက်ဒီတို့ လက်ထပ်ကြမှာ မဟုတ်လား" လီလီ၏ မျက်နှာသည် မီးကဲ့သို့ နီသွား၏။ မာက ဆက်ပြောပြန်သည် ။ "ငါပြောတာ မှန်တယ် မဟုတ်လား၊ ဘာကြောင့် ဒီအကြောင်းကို မပြောတာလဲ၊ ရဲမှူးကို ဘာကြောင့် သတ်ရတာလဲ" မာက ဆက်ပြောလေသည် ။

"အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိရမယ်ကွယ့်"

မာက မေးပြန်သည် ။ "ငါ့အစ်ကိုဘတ်ကို သတ်တဲ့ အတွက်၊ အက်ဒီကို စပတ်လိုက်ဖမ်းတဲ့ အချိန်မှာ မင်း ဘယ်မှာ ရှိသလဲ လီလီ" လီလီက အက်ဒီထောင်ကျချိန်အထိ ထိုနေရာတွင် သူမ မရှိ ကြောင်း လာရီဒိုတွင် အ လုပ်သွားလုပ်နေကြောင်း ပြော၏။ မာက မေးပြန်သည် ။ "အဲဒီက ပြန်လာ တော့ ဘာလုပ်သလဲ" လီလီက ဘတ်စပရင်းသို့ ပြန်သွားကြောင်း ပြောသည် ။

အတန်ကြာအောင် စောင့်ပြီးနောက် မာက ဆက်မေးသည် ။ "ညည်းဟာ ငါ့အစ်ကိုနဲ့ တွေ့ဖို့ ဘတ်စပရင်းကို သွားတယ်လို့ ငါထင်တယ်၊ ညည်းနဲ့ ဘတ်တို့ တစ်ခါက ကြိုက်ဖူးတယ်လို့ ငါကြားရ တယ် ဟုတ်လား"

လီလီက အများ ထင်သကဲ့သို့ မဟုတ်ကြောင်း သူမသည် ဘတ်ကို မကြိုက်ခဲ့ကြောင်း သို့သော် Big Spring သို့ သူမ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် ဘတ်သေဆုံးပြီး အက်ဒီလည်း ထောင်ကျနေကြောင်း ပြန်ဖြေ ၏။

မာက ဆက်မေးပြန်သည် ။ "အက်ဒီ ထောင်က ထွက်ပြေးနိုင်အောင်အတွက် အချိန်အတော် ကြာအောင် ကြိုးစားခဲ့ရမယ်လို့ ငါထင်တယ်" ထိုအခါ လီလီက ထောင်စောင့်များကို လာဘ်ထိုးပြီး ထွက်ပြေးလာကြောင်း ပြောပြ၏။ မာက ထောင်စောင့်များကို လာဘ်ထိုးဖို့ ငွေဘယ်လိုရသလဲဟု မေးသောအခါ လီလီက အလုပ်လုပ်ပြီး စုခဲ့သည် ဟု ဖြေ၏။

မာက သူမအား အက်ဒီကို ကြိုက်သလားဟု မေးသောအခါ လီလီက ကြိုက်သည် ဟု သူမ ထင်ကြောင်း သို့သော် ယခုအခြေအနေတွင် သူတို့ နှစ်ယောက်လုံးအတွက် အကျိုးထူးမည် မဟုတ် ကြောင်း ဖြေသည် ။

ထို့နောက် မာက လီလီအား ပြန်ခေါ်သွားပြီး ချုပ်ထားရန်ပြောသည် ။ သူမအား စီးကရက် တစ်ဘူးပေးလိုက်ရန်လည်း ပြောသည် ။ သို့သော် သူမ မပြောမီကပင် ကျွန်ုပ်သည် လီလီအား စီးကရက် တစ်ဘူး ပေးထားပြီးဖြစ်သည် ။ မိန်းကလေးသည် ကြိုးပေးသတ်ခြင်း မခံရခင် သူမ ကြိုက်သလောက် ဆေးလိပ်သောက်နိုင်ခွင့်ရှိသည် ဟု ယူဆသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည် ။

လီလီအား အခန်းထဲသို့သွင်း၍ သော့ခတ်ထားခဲ့ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်သည် မလှမ်းမကမ်းရှိ ဘတ်(က်)တိုင်နာဆီသို့သွား၍ ဝီစကီနှစ်ခွက်သောက်လိုက်ရသည် ။ သူနှင့် အတူ မိန်းကလေးကိုယ်တိုင် က ရဲမှူးကို သတ်ကြောင်း ဝန်ခံထားပါလျက်နှင့် မာသည် အမှုကို ရှည်အောင်လုပ်နေကြောင်း ပြောမိ ကြပါသည် ။ ထိုအချိန်မှာပင် သေနတ်သံများကြားရလေသည် ။ ရှူးလက်က မာသည် မိန်းကလေး၏ သေနတ်ကို ပစ်ခတ်ကြည့်နေကြောင်း ပြောပြ၏။ သူမသည် သေနတ်မှ လက်ဗွေရာများကို ယူနေ ကြောင်းလည်း ပြောပြ၏။

ဘတ်၊ ဝီလီနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သည် မာသည် ဤအမှုကို အလွန်ဂရုစိုက်ကြောင်း မိန်းကလေးအား ကြိုးပေးသတ်ရမည်ကို စိတ်မချမ်းသာဘဲဖြစ်နေကြောင်း သူမအတွက် အပြစ်ဒဏ်ပေါ်စေမည့် အချက် များကို ရှာဖွေနေကြောင်း ပြောနေခဲ့ကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ သည် သူတို့ အား ဝပ်(သ်)ထောင်သို့ သွားပို့ရမည်ဆိုပါက ကြာမြင့်စွာ မြင်းစီးသွားရ မည်ဖြစ်သည် ။ ကျွန်ုပ်အား ထိုအကြောင်းကို မာအားပြောပြဖို့ အားလုံးက ပြောကြသည် ။ ကျွန်ုပ်ဝင် သွားသောအခါ စားပွဲတွင် ထိုင်နေသော မာကို မြင်ရသည် ။ သူမသည် မိန်းကလေး၏

သေနတ်ဒင်ပေါ်မှ လက်ဗွေများ နှင့် သစ်သားထဲတွင် စူးဝင်နေသာ ကျည်ဆန်အား ရိုက်ထားသည့် ဓာတ်ပုံများကို ကြည့်နေ၏။

ကျွန်ုပ်က မာအား အက်ဒီနှင့် လီလီတို့ အား ဝပ်(သ်)အကျဉ်းထောင်သို့ အမြန်ဆုံး ပြန်ပို့သင့်ကြောင်း သို့မဟုတ်ပါက ထောင်ပြေးကို ပြန်မပို့သဖြင့် ဝပ်(သ်)ထောင်မှ လူများက ကျွန်ုပ်တို့ကို အပြစ် ဖို့ မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလိုက်ရသည်။

မာသည် စီးကရက်သောက်ရင်း ကျွန်ုပ်ကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ သူမ မျက်ရည်ဝဲနေသည်ကို မြင်ရ၏။ စီးကရက်မီးခိုးကြောင့် ဟု ကျွန်ုပ်ထင်မိသည်။

"ရှင်ဟာ ဦးနှောက်အသုံးမချဘူး ဘဒ်ဆွစ်ရှာ" သူမက ပြောပြသည်။
"သူတို့ကို ကျွန်မ ပြန်မပို့ဘူး၊ မနက်ဖြန်ကျရင် သူတို့ကို ပြန်လွှတ်သင့် လွှတ်ရမယ်"

ဒီတစ်ကြိမ်တွင် မာ မှားပြီဟု ကျွန်ုပ်ထင်၏။ "ဘာဖြစ်လို့လဲ မာ၊ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်ယောက်က ရဲမှူးကို သေနတ်နဲ့ ပစ်ခတ်တယ် မဟုတ်လား၊ ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်မှာ သူတို့ သုံးယောက်လည်း ရှိခဲ့တယ်၊ ဘာကြောင့် သူတို့ကို လွှတ်ရမှာလဲ"

မာက ပြုံးနေ၏။ "ဘဒ် ရှင် ဘာမှ မသိဘူး၊ အက်ဒီနဲ့ လီလီတို့ဟာ ရဲမှူးကို သေနတ်နဲ့ မပစ်ဘူး၊ မနက်ဖြန် မနက်မှာ ကျွန်မ အားလုံးရှင်းပြမယ်၊ ကဲ အခုသွားတော့"

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဝီလီရှလက်၊ ဘဒ်၊ ဘိုင်နာနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သည် မာ၏ အခန်းကို သွားခဲ့ ကြ၏။ ကျွန်ုပ်က သူတို့ အား မနေ့ညက မာ ပြောသည့် စကားကို ပြန်ပြောခဲ့၏။ အားလုံးက မာ မှားသည် ဟု ယူဆကြ၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာ သူမသည် အလွန်ဦးနှောက်ကောင်းကြောင်းနှင့် အများ အားဖြင့် သူမ၏ အတွေးများမှန်သည် ကို လက်ခံကြ၏။

စားပွဲတွင် ထိုင်၍ တစ်ယောက်တည်း ဖဲကစားနေသော မာ ကိုတွေ့ကြ၏။

"ကဲ ဒီမှာ ဝိုင်းပြီးထိုင်ကြပါ၊ ဆေးလိပ်လည်း သောက်ကြ၊ ရှင်တို့ ကို ကျွန်မ စကားပြောစရာ ရှိတယ်"

"ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ချက်မှားတယ်လို့ ရှင်တို့ ထင်ကြလိမ့်မယ်၊ အခု ဒီကိစ္စ ကို ကျွန်မ သေသေချာချာ သိပြီ"

ဘဒ်(က်)ဘိုင်နာက ပြုံးနေ၏။ "သူ့ကို တစ်ယောက်ယောက်က သေနတ်နဲ့ ပစ်တာ သေချာပါ တယ် မာ၊ မမြင်ရတဲ့ လူတစ်ယောက် ပစ်တယ်လို့ မထင်ဘူး၊ အက်ဒီကယ်လီဂန်နဲ့ လီလီမီလန်ဒါတို့ မပစ်ဘူးဆိုရင် ဘယ်သူပစ်မှာ လဲ"

မာက သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေ၏။

"ရဲမှူးဟာ သူ့ကိုယ်သူ ပစ်သတ်ခဲ့တယ်ရှင်" သူမက ပြောပြသည် ။

"သူ့ကိုယ်သူ ပစ်တာ၊ ကဲ ဘဒ် သူတို့ နှစ်ယောက်ကို သွားခေါ်ပါ၊ သူတို့ ကိုလည်း ဒီအကြောင်း နားထောင်စေချင်တယ်"

ကျွန်ုပ်သည် အက်ဒီနှင့် မိန်းကလေးကို သွားခေါ်လာခဲ့၏။ သူတို့

အား ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ခိုင်း၏။ သူတို့ ကို ကြည့်ရသည် မှာ အံ့သြနေပုံရ၏။ မာက ပြော၏။ "ရဲမှူးဟာ ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်မှာ သူ့ကိုယ်သူ ပစ်သတ်တယ်လို့ သူတို့ ကို ငါပြောပြီးပြီ"

"ပြောပါဦး မာ၊ ဘာကြောင့် သူ ဒီလိုလုပ်ရတာတဲ့ လဲ" ဘဒ်က ဝင်မေးသည် ။

"ရှင် ခေါင်းမသုံးဘူး ဘဒ်ဘိုင်နာ"

မာက ပြောသည် ။ "ကဲ အဖြစ်အပျက်ကို အစက ပြောပြမယ်"

"ကျွန်မရဲ့ မောင် ဘတ်ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်က ဘစ်စပရင်းတောင်ပေါ်မှာ သေနတ်ပစ်ခံရလို့ သေတာကို ရှင်တို့ မှတ်မိလိမ့်မယ်၊ သူ့ကို သေနတ်နဲ့ ပစ်သူဟာ အက်ဒီပဲဖြစ်နိုင်တယ်။ ဘာကြောင့် လဲ ဆိုတော့ ဘတ်ဟာ လီလီကို ကြိုက်နေတယ်၊ အက်ဒီကလည်း လီလီကို ကြိုက်နေတယ်၊ သူဟာ လီလီကို ပိုးတဲ့ လူတွေကို သဘောမကျဘူး၊ အထူးသဖြင့် ဘတ်ကို ပိုသဘောမကျဘူး"

"အဲဒီအချိန်က ရဲမှူးဟာ ခရီးထွက်နေတယ်၊ သူပြန်ရောက်လာချိန်မှာ အက်ဒီကို သွားဖမ်းပြီး ထောင်ထဲထည့်ခဲ့တယ်၊ အက်ဒီထောင်ကျသွားတယ်၊ ရှင်တို့ ရော ရဲမှူးရော မသိတဲ့ အချက်တစ်ချက် ရှိတယ်၊ ကျွန်မဟာ ဘတ်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ကျည်ဆန်ကိုထုတ်ပြီး အပေါ်ထပ်က သေတ္တာထဲမှာ သိမ်း ထားခဲ့တယ်၊ ဒါဟာ တစ်နေ့မှာ အသုံးဝင်မယ်လို့ ယူဆထားတယ်၊ ကျွန်မ ယူဆတဲ့ အတိုင်း ဖြစ်လာခဲ့ တယ်"

"ကဲ မူလအကြောင်းကို ပြန်ဆက်မယ်၊ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်မ မှာ တွေးစရာတွေ အများကြီးရှိခဲ့တယ်၊ ပထမအချက်က ရဲမှူးဟာ သူတို့ ကို ဖမ်းဖို့ သွားတဲ့ အခါမှာ ဘတ်ကို ခေါ်မသွားတဲ့

အချက်ပဲ သူထွက်သွားတဲ့ အချိန်မှာ ဘတ်ဟာ ကျွန်မနဲ့ အတူ ကျန်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအချက်ကို ကျွန်မ သတိထားမိတယ်။"

"ဒုတိယအချက်က သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ ဘာကြောင့် ပီကော့ကို လာသလဲဆိုတာပဲ။ သူတို့ ဟာ အယ်(လ်)လာနိုကို ဖြတ်ပြီး ဘာကြောင့် ပင်ဟင်ဒယ်ကို တိုက်ရိုက်မသွားကြတာလဲ။"

"တတိယအချက်က လမ်းပေါ်မှာ ကားဘီးရာတွေကို ကြည့်တဲ့ အ ခါ မှာ သူတို့ ကားဟာ ပီကော့ ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်ကို ဖြတ်လာကြောင်းသိရတယ်။ ပြီးတော့မှ ရုတ်တရက် ပြန်ကွေ့သွားတယ်။"

"ရဲမှူးက သူတို့ ကို လှမ်းခေါ်တဲ့ အတွက် အက်ဒီကယ်လီဂန်ဟာ ကားကို ကွေ့တယ်လို့ ကျွန်မ ထင်ခဲ့တယ်။ ဒါဆို သူတို့ ဟာ ပင်ဟင်ဒယ်ကို သွားတာ မဟုတ်ဘူး ၊ သူတို့ ဟာ ဒီကိုလာတာဖြစ်တယ်။ ဘာကိစ္စနဲ့ လာတာလဲ၊ ရဲမှူးနဲ့ လာတွေ့တာဖြစ်တယ်။"

"ရဲမှူးဟာ သူတို့ သူ့ဆီလာတယ်ဆိုတာကို သိတယ်။ သူတို့ ချင်း စကားပြောတဲ့ အချိန်မှာ အ နား မှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မရှိစေချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့ နဲ့ တွေ့ဖို့ သူတစ်ယောက်တည်း ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်ကို သွားတာဖြစ်မယ်။"

"ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်မှာ လည်း ဒီလိုဖြစ်ခဲ့မယ်လို့ ကျွန်မထင်တယ်။"

"သူတို့ ကား ဖြတ်သွားချိန်မှာ ရဲမှူးက လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။ အက်ဒီက ကားကို ပြန်ကွေ့ခဲ့ တယ်။ အဲဒီနောက် ကားရပ်လိုက်တယ်။ ရဲမှူးဟာ ကားမှန်အထိလျှောက် လာပြီး အက်ဒီနဲ့ စကားပြော တယ်။ အက်ဒီက မချေမငံပြောတဲ့ အတွက် ရဲမှူးက သူ့လက်ထဲက သေနတ်နဲ့ ရိုက်လိုက်တယ်။ အက်ဒီ သတိမေ့သွားတယ်။"

"ဒါကြောင့် လီလီ စိတ်ဆိုးသွားတယ်။ သူမက ရဲမှူးကို စကားနည်းနည်းပြောတယ်။ ဘာကြောင့် သူမနဲ့ အက်ဒီတို့ ဒီကိုလာသလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြတယ်။ သူမရဲ့ သေနတ်ကိုလည်း ပြတယ်"

"စပတ်ဟာ ဘယ်လိုလူစားဆိုတာ ရှင်တို့ သိတယ်မဟုတ်လား၊ သူဟာ စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်ပြီး ခေါင်းမာသူဖြစ်တယ်။ သူဟာ ရဲမှူးကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သလို လူဆိုးတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်တယ်။ လီလီမိလန်ဒါဟာ သူ့ကို သေနတ်ပြပြီး ပြောတဲ့ စကားကို နားထောင်ပြီးတဲ့ အခါမှာ ပြိုင်ပွဲပြီးပြီဆိုတာကို သိလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အတွေ့အကြုံ ရင့်သူဖြစ်တဲ့ အတိုင်း လီလီက အနိုင်ယူနိုင်တဲ့ အကွက်တစ်ကွက် ကို မြင်လိုက်တယ်"

"သူက ရပ်နေရာကနေပြီး သူ့ကိုယ်သူ ပစ်သတ်မယ်လို့ ပြောတယ်။ ဘယ်သူကမှ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေတယ်ဆိုတာကို ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို သူသိတယ်။ အက်ဒီပစ်တယ်လို့ ပဲ လူတွေထင်ကြ လိမ့်မယ်။ အက်ဒီဟာ ထောင်က ဖောက်ပြေး လာပြီး၊ သူ့ကို ထောင်ထဲသွင်းသူကို လာသတ်တယ်လို့ ထင်ကြလိမ့်မယ်"

"စပတ်ဟာ ရပ်နေရင်းက မိန်းကလေးကို သူ့အကြံပြောပြလိုက်တယ်။ သူမ ဖြစ်စေ၊ အက်ဒီ ဖြစ်စေ၊ နှစ်ယောက်လုံးဖြစ်စေ၊ သူ့ကို သတ်မှုနဲ့ အဖမ်းခံရမယ်လို့ ပြောပြီး သူ့ရင်ဘတ်ကို ပြောင်းနဲ့ ထောက်ပြီး မောင်းဖြုတ်လိုက်တယ်။ ဒီအတိုင်းမဟုတ်လား လီလီ"

လီလီမိလန်ဒါက ခေါင်းညိတ်ပြသည် ။ "ဟုတ်ပါတယ် မာ၊ အက်ဒီဟာ သူ့ထိုင်ခုံမှာ သတိမေ့နေ တယ်။ သူ ဘာမှ မသိပါဘူး၊

စပတ်ဟာ မတ်တတ်ရပ်ရင်း သေနတ်ကို လှည့်နေတယ်။ အဲဒီနောက် ရင်ဘတ်ကို ပြောင်းနဲ့ ထောက်တယ်။ ခလုတ်ကို လက်မနဲ့ ဖိထားတယ်။ ဒီလိုကိုင်ထားတဲ့ အတွက် မောင်းဖြုတ်လိုက်တာနဲ့ သေနတ်အောက်ကို ကျသွားမယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒါဆို ဘယ်သူမှ သူ့ကိုယ်သူ ပစ်တယ်လို့ ထင်မှာ မဟုတ်ဘူး လို့ ပြောတယ်။ သူ့လက်ထဲက သေနတ်ကိုဆွဲယူဖို့ ကျွန်မကြိုးစားရင် ကျွန်မ လက်ဗွေတွေ သေနတ်ဒင်မှာ ထင်မယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒါဆိုရင် ကျွန်မ သတ်တယ်လို့ ထင်ကြလိမ့် မယ်။ လက်ဗွေတွေကို သုတ်ပစ်တဲ့ အတွက် မတွေ့ရင်လည်း ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက် ယောက်က သတ်ပစ်တယ်လို့ ထင်မဲ့အကြောင်း ပြောပြတယ်။ ဒါဟာ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေတယ်လို့ ထင်အောင် ဖန်တီးတာလို့ ထင်မဲ့အကြောင်းပြောတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မတို့ ဟာ သူ့သေနတ်ကို လုယူပြီး သူ့ကိုပစ်သတ်တယ်လို့ ရှင် ထင်မဲ့အကြောင်း ပြောတယ်။"

မာ ပြုံးလိုက်၏။ "မှန်တယ်" သူမက ပြောလေသည် ။ "ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် ကျည်ဆန်အခွံ ကို သူရပ်နေတဲ့ ခြေရာအနီးက သဲပြင်ထဲမှာ တွေ့တယ်"

သူမက ဆက်ပြော၏။ "ဒါကြောင့် လီလီဟာ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။ အက်ဒီက ထိုင်ခုံမှာ သတိမေ့နေတယ်။ ရဲမှူးပြောတာ မှန်တယ်ဆိုတာကို သူမ သိတယ်။ ဒါကြောင့် သူမဟာ ကားပေါ်ကဆင်းပြီး သူ့သေနတ်ကို ယူလိုက်တယ်။ သူမရဲ့ သေနတ်ထဲက ကျည်ဆန်ခွံတစ်ခုကို ချထား လိုက်တယ်။ ရဲမှူးကို သူမသတ်တယ်လို့ ထင်အောင် လုပ်တာဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ရဲမှူးရဲ့ သေနတ်ဟာ စမစ်အင်ဂက်ဆင်(၄၅)ဘို့ဖြစ်နေတာကို သူမ မသိဘူး။"

"ရဲမှူးရဲ့ သေနတ်မှာ ကျည်ဆန်တစ်ထောင့်လျော့နေတာကို ရှင်တို့ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး၊ အဲဒီနောက် လီလီဟာ အဘိုးကြီးရဲ့ အလောင်းကို ကားဂိုဒေါင်နောက်ဘက်ကို ဆွဲယူလာခဲ့တယ်၊ အဲဒီနောက် ဒရိုင်ဘာထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်ပြီး ကားမောင်းထွက်လာခဲ့တယ်"

"ရှင်တို့ သူတို့ ကို မိတဲ့ အချိန်မှာ သူမဟာ အက်ဒီကို ဘာမှ မပြောရသေးဘူး၊ ရဲမှူးသေနတ်ပစ်ခံ ရကြောင်း အက်ဒီကြားတဲ့ အ ခါ မှာ မိန်းကလေးပစ်တယ်လို့ ပဲ ယူဆတယ်၊ ဒါကြောင့် သူသတ်တယ်လို့ ပြောတာဖြစ်တယ်၊ သူ မသတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မသိတယ်၊ သူဟာ မိန်းကလေးရဲ့ သေနတ် ဘာအမျိုး အစားမှန်းတောင် မသိဘူး"

ထို့နောက် မိန်းကလေးက အဖြစ်အပျက်ကိုပြောပြ၏။ သူမ ပြောသည် မှာ မာပြောသည့် အတိုင်း ဖြစ်သည် ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဤအမှုတွင် ဟာကွက်အချို့ရှိနေကြောင်း သတိပြုမိ၏။

"သူမဟာ အပြင်မှာ ရပ်နေတဲ့ ရဲမှူးကို ကားပေါ်က ပစ်ရင် ကျည်ဆန်ခွဲဟာ ကားထဲမှာ ပဲ ရှိလိမ့်မယ်၊ မြေကြီးပေါ်ကို ကျမှာ မဟုတ်ဘူး "

သူမသည် နှစ်ပေါင်းများ စွာကြာအောင် ငွေစုပြီး အက်ဒီ ထောင်မှ ဖောက်ပြေးနိုင်အောင် စီစဉ်ခဲ့ ၏။ သူတို့ နှစ်ယောက် ရဲမှူးနှင့် လာတွေ့သည် မှာ အကြောင်းရှိရပေမည်။

"ဦးနှောက်သုံးစမ်းပါ လူကလေးတို့ ၊ လူတွေဟာ သူတို့ သူငယ်ချင်းတွေဆီ အလည်သွားဖို့ ထောင်ကို ဖောက်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊

ရဲမှူးနဲ့ တွေ့ဖို့ အကြောင်းရှိမယ်လို့ ငါထင်တယ်၊ ဒါဟာ မှန်တယ်၊
ဒါကြောင့် လီလီကို မေးခွန်းတွေမေးခဲ့တာပဲ၊ သူမဆီက ငါတစ်ခုခု
သိချင်တယ်"

ထိုင်နေသော ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးသည် သူမကိုကြည့်ပြီး
အံ့သြနေကြ၏။ ဝီလီက ဝင်ပြော၏။ "ဒါဆို ခိုင်လုံပါတယ်၊ မာ
ပြောပါဦး၊ ဘာကြောင့် ရဲမှူးဟာ သူ့ကိုယ်သူ ပစ်ရတာလဲ"

မာက သူ့ကိုလှမ်းကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်၏။

"ငါပြောပြမယ် ဝီလီ"မာက မိန့်ကလေး၏ သေနတ်ကို
ကောက်ယူလိုက်၏။ "ရှင်တို့ ဒီသေနတ် ကို မြင်ကြတယ် မဟုတ်လား၊
ကျွန်မ ဒီသေနတ်ကို ပစ်ကြည့်ပြီးပြီ၊ ကျည်ဆန်တွေကို ဓာတ်ပုံရိုက်ထား
တယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်က အသတ်ခံရတဲ့ ဘတ်ရဲ့ ကိုယ်ထဲက
ကျည်ဆန်ကိုလည်း ယူထားတယ်၊ အဲဒီကျည်ဆန်ဟာ ဒီသေနတ်နဲ့
ပစ်ခဲ့တာပဲ"

သူမက ဓာတ်ပုံများကို လှမ်းပေး၏။ သူမ ပြောသလိုမှန်ကြောင်း
အလွယ်တကူသိနိုင်၏။

ကျွန်ုပ် လေချွန်လိုက်၏။ "ဒါဆိုရင် ဘတ်ကိုသတ်တာ
လီလီဖြစ်ရမယ်၊ ဒီလိုလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အဲဒီအချိန်က သူမဟာ
လာရီဒိုမှာ ရောက်နေတယ်"

မာ က ထပ်ပြီးလေသည် ။ "ဟုတ်တယ်၊ သူမပဲ" မာက ပြော၏။
"သူမကို သေနတ်ဘယ်က ရသလဲလို့ ကျွန်မ မေးခဲ့တယ်၊ လာရီဒိုက
သူမပြန် လာပြီး မကြာခင်မှာ ဘတ်စပရင်းတောင်ကုန်းပေါ်က
တွေ့တယ်လို့ ပြောတာကို မှတ်မိတယ်မဟုတ်လား"

"ဘတ် အသတ်ခံရတဲ့ နေ့က စပတ်ဟာ ဆန်တွန်ကို မြင်းဝယ်ဖို့ ထွက်သွားတာကို မှတ်မိ သေးလား၊ အဲဒီနေ့ကို ကျွန်မ မှတ်မိတယ်၊ အဲဒီနေ့ဟာ စပတ်ရဲ့ မွေးနေ့ဖြစ်တယ်၊ ကျွန်မဟာ မွေးနေ့ လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးခဲ့တယ်၊ သူဟာ ဆန်တွန်ကိုမသွားဘဲ ဘတ်စပရင်းကို သွားတယ်၊ ကျွန်မရဲ့ မောင်ကို ကျွန်မပေးတဲ့ ဒီသေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်ခဲ့တယ်"

ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးမှာ ပါးစပ်ဟပြီး သူမကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ ။

"သူ ပြန်လာတဲ့ အခါ သေနတ်ကျပျောက်ခဲ့တဲ့ အကြောင်း ပြောပြတယ်၊ ပြီးတော့ အိပ်ပျော်နေ ခိုက်မှာ ရေရွတ်တဲ့ လီလီဆိုတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ဘယ်သူလဲလို့ ကျွန်မ အတော်ကြာအောင် စဉ်းစားနေ ခဲ့တယ်၊ နှစ်နဲ့ နှစ်ကို သင်တို့ ပေါင်းတတ်တယ် မဟုတ်လား"

ဝီလီက ရှိခနဲ အသံပြုလိုက်၏။

"ရှင်တို့ သဘောပေါက်ပြီလား၊ လာရီဒိုက လီလီပြန်လာတဲ့ အခါမှာ သေနတ်ကိုတွေ့တယ်လို့ ပြောတယ်၊ ဘတ်ကို သတ်မှုနဲ့ အက်ဒီကယ်လီဂန် ထောင်ကျသွားတာကိုလည်း သိတယ်၊ သူမ ဟာ နှစ်နဲ့ နှစ်ကို ပေါင်းကြည့်ပြီး နောက်ဆုံး အဲဒီသေနတ်ဟာ စပတ်ရဲ့ သေနတ်ဆိုတာကို သိသွားတော့ တယ်၊ အက်ဒီဟာ သူဟာ စပတ်ရဲ့ ထောင်ချောက်ဆင်မှုကို ခံရတဲ့ ကြောင်းကို ပြောပြတယ်၊ အဲဒါဟာ အမှန်ပဲ၊ သူမဟာ ဘာမှ မပြောဘဲ နေခဲ့တယ်၊ သူတို့ ဟာ ကစားပွဲပြီးတဲ့ အကြောင်းပြောဖို့ စပတ်ဆီကို လာကြတာဖြစ်တယ်၊ သူ့ကိုပြဖို့ သေနတ်ကို ယူလာခဲ့တယ်၊ စပတ်ဟာ မိန်းကလေးဆီမှာ သေနတ်ရှိတဲ့ အကြောင်း သိထားတယ်လို့ ကျွန်မထင်တယ်၊ အဲဒီသေနတ်ဟာ သူ့ကို ကျွန်မ မွေးနေ့လက်ဆောင် ပေးတဲ့ သေနတ်ဖြစ်တဲ့ အကြောင်းကို

ကျွန်မ သက်သေခံမယ်ဆိုတာကို သူ သိတယ်၊ ဒါကြောင့် သူဟာ ဓာတ်ငွေ့ဆိုင်ကို သွားခဲ့တာပဲ။"

"အဲဒါကြောင့် ဘဒ်ကိုခေါ်မသွားတာပဲ၊ အဲဒါကြောင့် သူတို့ ကို ဒီကိုအလာမခံတာပဲ၊ သူတို့ ဒီကိုလာရင် သေနတ်ကို ကျွန်မ မှတ်မိတယ်ဆိုတာကို သိတယ်၊ လီလီက သူ့ကို အမှုဖွင့်မယ်ဆိုတာကို လည်း သိတယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့ နဲ့ တွေ့ပြီး ဆွေးနွေးဖို့ စီစဉ်ခဲ့တယ်။"

သူမ ထရပ်ပြီး နောက်ထပ် မက်ဆီကန် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိပြန်သည်။ ။

"ကဲ ... ဘတ်(ဒ်)ဝပ်(သ်)ထောင်မှူးဆီကို တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး၊ ဒီသေနတ်ပစ်မှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အက်ဒီကယ်လီဂန်မှာ အပြစ်မရှိတဲ့ အကြောင်း ပြောပြပါ၊ ကျွန်မခင်ပွန်းကို အမှုဖွင့်ပြီး ပြန်ပိတ်တဲ့ အကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပါ၊ ဒီခရိုင်ရဲ့ ရဲမှူးဟောင်း စပတ်မက်ကယ်လန်ဟာ လူသတ်မှုကို ကျူးလွန်ခဲ့ပြီး ကျွန်မ မှန်တဲ့ အကြောင်းကို သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေခြင်းဖြင့် သက်သေပြ တယ်လို့ လည်း ပြောပြပါ၊ ကဲ အားလုံးသွားနိုင်ပါပြီ။"

ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး ထွက်လာကြ၏။ အတန်ကြာလျှင် ကျွန်ုပ်ပြန်သွားပြီး ပြောပါသည် ။ "မာ ဒီကလူတွေအားလုံးဟာ ဒီအဖြစ်အပျက်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြပါတယ်၊ ခင်ဗျား ဒီလိုလုပ် တာ မကောင်းပါဘူး။"

သူမ ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်နေပါသည် ။ သူမ ငိုနေသည် ကို မြင်ရပါသည် ။

"စပတ်ဟာ တော်တော်ဆိုးတဲ့ အဘိုးကြီးပါ။" သူမက ပြောသည် ။
"သူဟာ လီလီအပေါ်မှာ အမြဲကောင်းခဲ့တယ်၊ အလွန်ဆိုးဝါးတဲ့

လူသတ်သမားလည်း ဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ သူ့ကို ချစ်ပါ တယ်၊
ဘဒ်" ထို့နောက် သူမ စိတ်ကို ပြန်တင်းလိုက်၏။

"ဒါပေမဲ့ ဒီနေရာမှာ တရားဥပဒေကို အမှန်အတိုင်းပဲ
ဖြစ်စေချင်တယ်၊ ပီကော့ကောင်တီမှာ ကျွန်မ ရဲမှူးဖြစ်နေချိန်မှာ
ဒီအတိုင်းဖြစ်ရမယ်လေ"
